

ნ. ბ. აბაშიანი

უნიტეპორდ

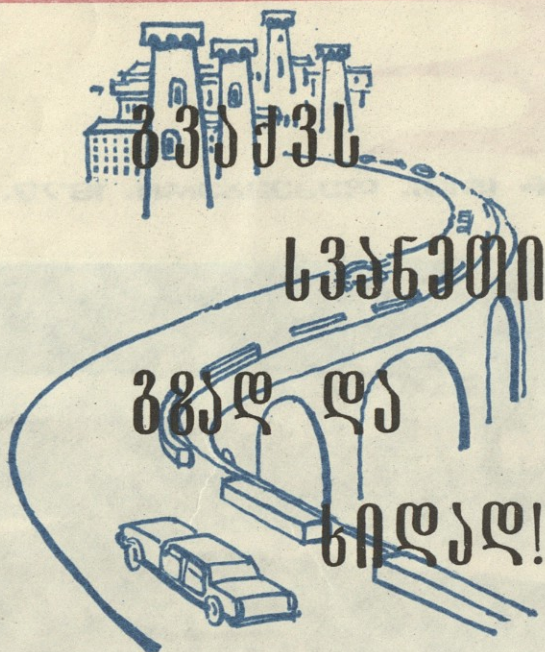
უშბა მზის საათს ასწორებს,
ცა გახვეულა ნათელში:
ლოცავს სვანეთი ას თორმეტ
კილომეტრიან გზატკეცილს!

ახლა ჯვარ-ხაიშ-მესტიის
მოასფალტებულ მაგისტრალს
სვანი ზეპირობს ლექსივით
ხმაზე ას თორმეტ ჩანგისა!

დაე, არც ასე, არც ისე,
სვლა ამ გზით აღარ შენელებს!
ვაშა წამყვანებს ამ ცისკენ
და ამ გზის ასგზის მშენებლებს!

ყველა მიღწევას უდიდესს, —
ენგურით რომ გვძრავს სეობა, —
გზას, ტელევიზორს, მუდმივ დენს
ვუდიდებ მოსახლეობას!

მაღალი ძაბვის ბწყარებით
უნდა ვადიდო სვანები!
მათ სიხარულს და მათ ზეიმს
სვანურად მივესალმები!

არდამნობელი დარღვევის,
არმოშიშარი ნიაღვრის —
სვანეთში დაუბრკოლებლად
ივლის დღეიდან ნიანგიც!

ზეკაცურსა და ზემზიურს,
ქართულძირეულ-ფუძეულს —
დიდება სვანეთს — მსოფლიოს
ამ საღმერთებელ მუზეუმს!

სამყაროს გადასახედად
სახელობს, სახემზიანობს!
დიდება სვანეთს — მსოფლიოს
საგმირო-სახერგეიანოს!

მინდა ვთქვა ქება-დიდება
მე სარალიძე ბორისის,
მადლობა ვუთხრა შრომისთვის,
მადლობა ვუთხრა ბრძოლისთვის!

აქვე ვხარებლობ შემთხვევით
და — ცით და მიწით გზაღიას —
წელს ორმოცდაათს უულოცავ
ნაღდ ვალერიან საღლიანს —

პოეტს, რაინდს და ჟურნალისტს,
„ახალ სვანეთის“ რედაქტორს
და კორესპონდენტს „ნიანგის“
მის დღეგრძელობას ღმერთსა ვთხოვ!

„ლილეოდ“ გვეალერსება,
ცოცხლობს მთებით და წერს მთებით!
ვმკურნალობ მისი ლექსებით —
ვალერიანის წვეთებით!

ზაურ ბოლქვაძე

ნახ. ბ. ფირცხალაშვილი

ამოცანები მომზადებისათვის

ამოცანა № 1

თქვენ გამოიყვანეთ ავტომანქანა „ვოლგა“ (გაზ-24), ფასი 9.260 მან., მალე იგი გაყიდეთ 25.000 მანეთად და გამოიყვანეთ ავტომანქანა „უიგული“ (2106), ფასი 7.930 მან. გამოიანგარიშეთ სუფთა მოგება.

ამოცანა № 2

მალე თქვენ გაყიდეთ ავტომანქანა „უიგული — 2106“ და ისევ გამოიყვანეთ ავტომანქანა „ვოლგა“, რომელიც გაყიდეთ 25.000 მანეთად. გამოიანგარიშეთ შეიღველის წაგება.

ამოცანა № 3

თქვენ სახელმწიფოსაგან შეიძინეთ ძველი „ვოლგა“ (მ-21) 2.000 მანეთად. გარემონტება დაგიჯდათ 3.000 მანეთი მალე იგი გაიყიდეთ 12.000 მანეთად.

გამოიანგარიშეთ, რამდენი 1.000-მანეთიანი „დუბლიონის“ ყიდვა შეიძლება მოგებულ იფულოს!
პასუხები „ნიანგში“ არ დაიბეჭდება.

ტიან-ტიან

კრიტიკა

— აფსუს, სადა ხარ, ძველ დროვ, ხმალო და ხანჯალო, დამბაჩავ და სეკუნდანტო?! ვის მოაფიქრდა, სახელდახელო დუელი გაუთავებელი კინკლაობით შეეცვალა? ეს შეცდომა რომ არა, რა გაამრავლებდა ამისთანა რეგენებსა და ბიუროკრატებს! — ვყვიროდი მე უფროსის გასაგონად, რომლის კაბინეტის კარი ის იყო გამოფიჭახუნე.

— რა მოგივიდა?! — ჩუმად მეკითხებოდნენ ყვირილზე მოგროვებული თანამშრომლები.

— როგორ თუ რა მომივიდა?! მჭამს და არც ვიყვირო! თანაც ვიცი, რომ ამ ყვირილითაც ვერაფერს გავხდები, მაინც შემჭამს! — ვთქვი და გული ამიჩუყდა.

თანამშრომლებმა დანაწილად გადააქნიეს თავები და გამეცალნენ.

— ტყვიამფრქვევი მაინც მეკვლებოდეს, ვიყიდი! — კბილები დაეკრაკუნე.

— შემოდი ჩემთან! — ყურთან წამიბუტუნა ჩვენი კანცელარიის მოხუცმა მდივანმა და ღია კარში შეიძურწა.

უკან მივეყვი.

— ახლა უხმო იარაღია მოდამო, — მითხრა და თვალი ჩამიკრა, — თუ გინდა, მე მიგასწავლი კაცთან, თანამდებობის პირებზე ყველანაირი ცნობები აქვს.

ნახევარი საათის შემდეგ ნახევრად ჩაბნელებულ ოთახში ვიდექი.

— როგორ გინდა, ერთი გასროლით წააქციო, თუ დიდხანს აწვალო?

— რა თქმა უნდა, ერთი გასროლით! — მივუგე გახარებულმა.

კაცი თეჯირს იქით იღვია, მე მას ვერ ვხედავდი, ისე მეკითხებოდა.

— რა გვარია შენი უფროსი?

მე გვარი ვუთხარი.

— მაქვს ასეთი საშუალება, ოღონდ ფასზე თუ მოვრიგდებით. აგერ პრეისკურანტს გაეცანი! — მითხრა „მრჩეველმა“ და დიდი თაბახი გამომიწოდა. თანამდებობის პირის ლიკვიდაციის საშუალებებიდან ინფარქტი ავარჩიე, მაგრამ ფასმა შემზარა; მის გასწვრივ ათასი მანეთი ეწერა. მრჩეველი მიხვდა, რომ ვიძვირე.

— შე კაი კაცო, იმხელა ტახვიით კაცის წაქცევა ხახვიით შეგჩრება, ათას მანეთზე უკან იწევ?

მაშინვე ფულის მოსატანად გავიქეცი. ერთი საათის შემდეგ მოუთმენლად ვცმუკავდი ახალი „იარაღის“ მიღების მოლოდინში. კაცი თეჯირს იქიდან გამოვიდა, აკანკალებული ხელით ნაწერი ფურცელი მომაწოდა, თან ხმარების წესი მოაყოლა:

— ყოველდღე, ძილის წინ, მასზე ბრალდებას ტელეფონით გადსაცემ, ოღონდ გაურკვევლობაში უნდა იყოლო, არც თავი უნდა გაამყდენო და არც ის უთხრა, თუ სად აპირებ საჩივრის შეტანას! კვირის ბოლოს ინფარქტი გარდაუვალი!

— ეს ცნობები საიდან გაქვთ? — დავეჭვი მე.

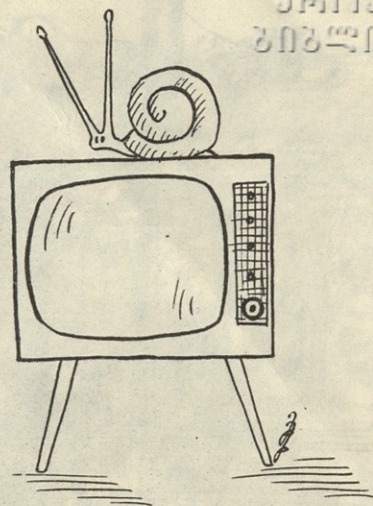
— კერძო არქივიდან. — დამაგერებლად მომიგო „მრჩეველმა“.

დირექტორისათვის ბრალდების გადაცემა დისკანტით დავიწყე და, კონტრალტო-სოპრანო-ტენორ-ბარიტონის გავლით, ბასამდე მივედი... მოუთმენლად ველოდი შედეგს.

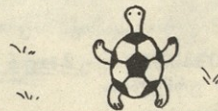
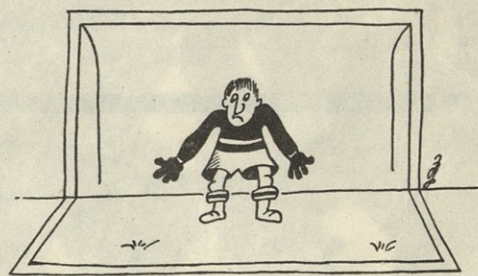
ორშაბათს, სამსახურში რომ მივედი, გავიგე, უფროსს ჩემი მოხსნის ბრძანება დაეწერა, თვითონ კი ტურისტული მატარებლით საზღვარგარეთ წასულიყო.

მაშინვე არქივარიუსისაკენ გავიქეცი. კარი დაკეტილი დამიხვდა. იქვე კედელზე მსხვილი ასოებით ეწერა: „არქივარიუსი გადავიდა სიკვტივკარ-ვორკუტა-ვერხოვანსკ-მაგადანის გავლით კამჩატკაზე, შემოქმედებითი წვის ჩასაქრობად!“

ელგუჯა მერაბიშვილი

უსიტყვოდ

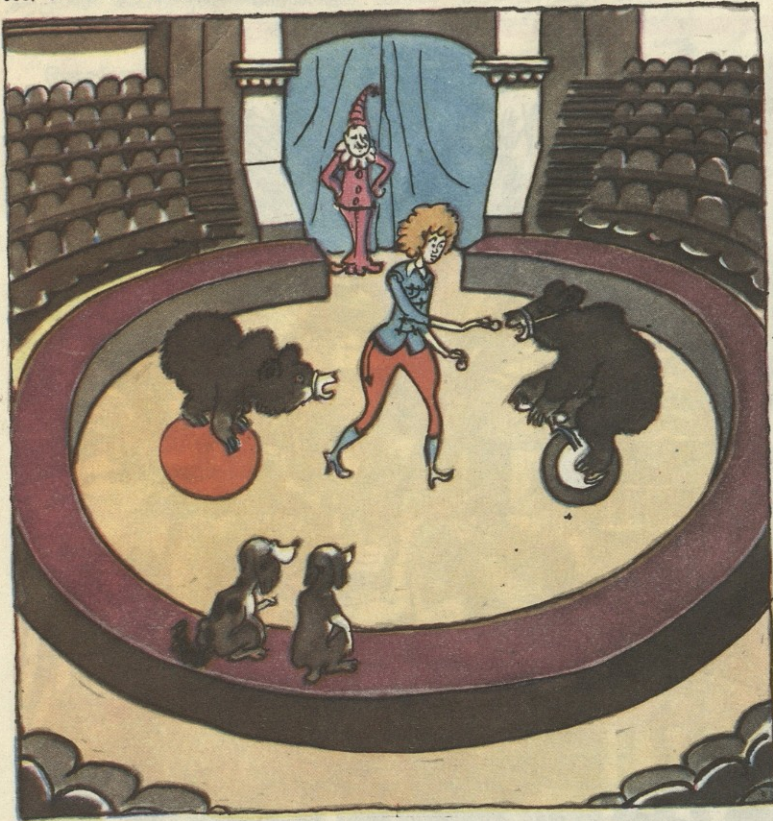

უსიტყვოდ

მოკლე შინაარსი სპექტაკლისა, რომელიც ქუთაისის ციხის მოტივზეა აგებული და აგერ უკვე მეორე წელია, წარმატებით იდგმება დაბა სურამში, 25 თებერვლის ქუჩაზე.

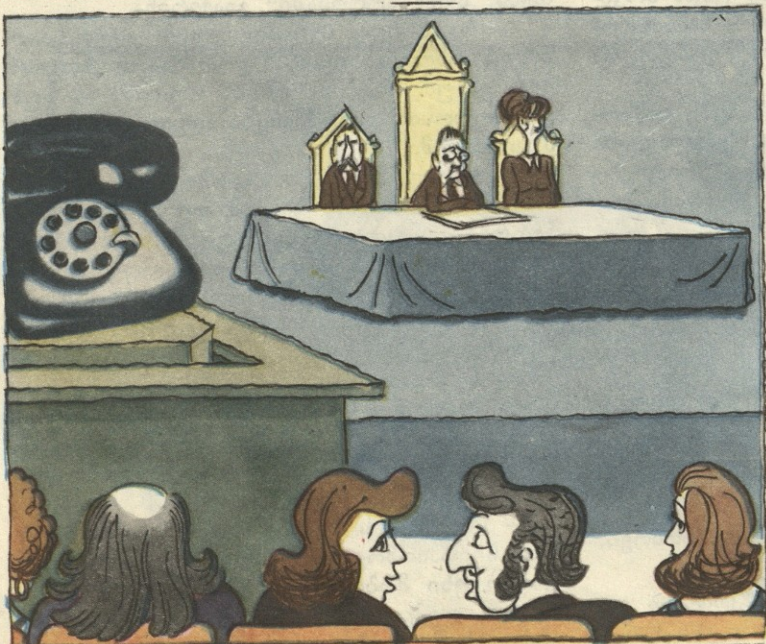

— ყველა ნომრის შესრულებაზე ერთმანთს ტოვებენ და მერმ იტანენ: საქმეს კეთილსინდისიერად ასრულებს!

სურამში

- სხვის ნაკლზე ბევრს იმიტომ ლაპარაკობდა, რომ საკუთარი დაეფარა.
- პრიტიკას ერიდებოდა, რადგან საკუთარი ცოდვებიც ახსოვდა.
- სხვის ღირსებას როგორ დააფასებდა, როცა საკუთარს არ უფრთხილდებოდა.
- უფროსთან კამათში იმარჯვებდა და ყველა დამარცხებულად თვლიდა.
- რაც უფრო მეტ პატივს სცემდნენ, უფრო უპატივცემულოდ თვლიდა თავს.
- ყველა უაზროდ თვლიდა რადგან საკუთარ აზრებს ხმამაღლა გამოთქვამდა.
- უცდომას არასდროს უშვებდა, რადგან არაფერს აკეთებდა.

ალმანჯორ თავაძე

— ტელეფონს ასაპირთლებენ?!
— აჰა, რა?! მამან შუბაძე ზობ-ზობი სავაჭრო ბაზებში!..

სპექტაკლის სიუჟეტი ნამდვილ ამბავზეა აგებული. მოქმედება იწყება 1976 წლიდან, როცა 25 თებერვლის ქუჩაზე გაზიფიკაციის სამუშაოები დაიწყო საქ. სსრ მინისტრთა საბჭოს გაზიფიკაციის სამმართველოს „მთავარგაზის“ სამშენებლო-სარემონტო ტრესტის გორის სამშენებლო სამმართველომ (უფროსი — ა. ა. იუფეროვი), ნეტავ არ დაეწყოთ!

თეატრალური სანახაობის დასაწყისში, 25 თებერვლის ქუჩის მცხოვრებნი მუხლმოდრეკით შეპლალდებენ მშენებლებს: მიწის ყოველგვარ სათხრელ სამუშაოებს ჩვენ შევასრულებთ, თორემ, სადაც თქვენი ექსკავატორები და ბულდოზერები იბულრავენ, იქ ასფალტის საფარი აღარ გადაარჩება, წყალსადენის მილები აცრემლდებიან, წყალგამტარი არხი წყალგაუმტარი გახდება. მშენებელთა ვირტუოზული აქტიურობის წყალობით მაყურებელთათვის საშუალოდ საიდუმლოდ დარჩება მათ მიერ სურამელთა გულამოსკენილი თხოვნის იგნორირება.

ამის შემდეგ სცენის დეკორატიული გაფორმება აღარ იცვლება და სპექტაკლი ძალზე საინტერესოდ მიმდინარეობს: 25 თებერვლის ქუჩის მცხოვრებნი, წყლიანი ჭურჭლით ხელში, გადარბიან ატალახიანებულ კოლბოხებზე... ქუჩის ასფალტის საფარი ერთიანად გადავიჯნია, წყალსადენის მილები — ამოყრილი, ხოლო წყალგამტარი არხი — ამოვსებული.

ცრემლის მოგვრამდე შთამბეჭდავია ფინალური სცენა, სადაც დაბა სურამის 25 თებერვლის ქუჩის მცხოვრებნი საჩივრების ფრიალით დარბიან სხვადასხვა ინსტანციებში და მოითხოვენ ანგრეულ-მოხრებული ქუჩის შეკეთებას, ხოლო ქუჩის ფუნდამენტის გამაგრებისათვის — შიგ ვაი-მშენებლების ჩაყოლებას.

მაყურებლებს შეუძლიათ, არ იჩქარონ აღნიშნულ სპექტაკლზე დასასწრებლად, ვინაიდან გორის სამშენებლო-სარემონტო სამმართველოს (უფროსი ისევ ა. ა. იუფეროვი) მიერ წაყრუების პოლიტიკის ბრწყინვალედ განხორციელება ეჭვს არ ბადებს, რომ ამ წარმოდგენის ჩვენება წარმატებით გაგრძელდება კიდევ რამდენიმე წელიწადს.

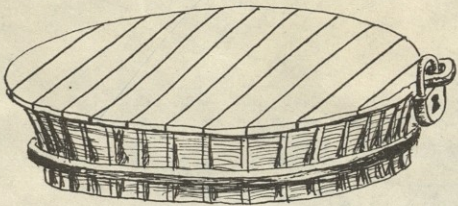
როლანდ ჯალაღანი

მართებს უფროსს!..

ხელქვეითზე თუკი სიტყვას მეტს ამბობს და საქმეზედაც გაცილებით მეტს საუბრობს, — საქმეც მეტი, ცოტა უფრო, — მართებს უფროსს! ხელქვეითის თვალში თუკი ბეწვსაც ამჩნევს, უფროსობის ოსტატობას ისე თუ ფლობს, — თავის თვალში

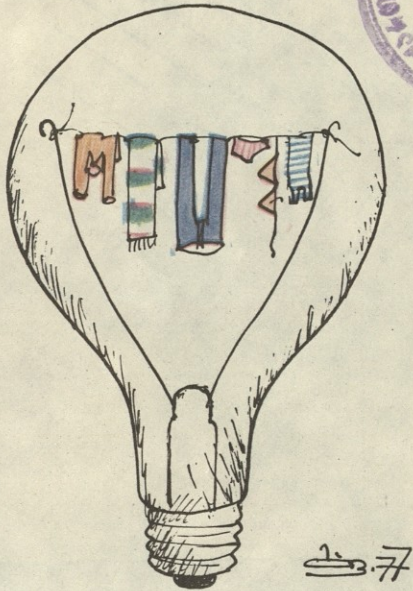
დირე მინც დაინახოს, — მართებს უფროსს! თუკი იბრძვის, გულით ცდილობს, — ხელქვეითებს ჟინი ხვეჭის, ხელმრუდობის, რომ ჩაუქროს, — თვით დათრგუნოს ცხოველური ჟინი ესე! — მათზე აღრე, მათზე უფრო — მართებს უფროსს!

გეჟან სვანიძე

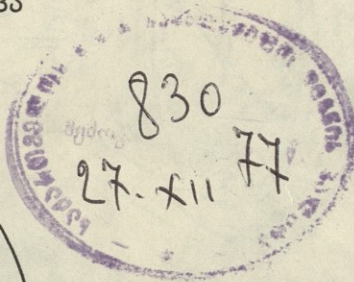

ფეხუბრის სეზონის დახურვა

ნახ. 3. ფირცხალავასი

უსიტყვოდ

გაჩერებაზე ჩვეულებრივად ბევრი ხალხი იდგა. ჩემი ავტობუსი ჩვეულებრივად იგვიანებდა. ხალხი ჩვეულებრივად ნერვიულობდა! ერთი სიტყვით, არაფერი იყო არაჩვეულებრივი იმაში, რომ ყველაფერი ჩვეულებრივად იყო. ბოლოს, როგორც იქნა, მივლოცინა ავტობუსი. ვისაც კი ეს მარშრუტი გააწყობდა, ჩვეულებრივად ვებდღეებით ავტობუსის კარებს. შეტევა იმდენად ძლიერი იყო, რომ რეგის ნებისმიერ გუნდს დაამშვენებდა. ჩვეულებრივად ფეხზე დამაბიჯა ვილაცამ. ეტყობა, ჩემს გვერდით გაკვეთულ კაცსაც დააბიჯეს ფეხი, რადგან ისეთი იყვირა, რომ ავტობუსის ორი მინა ზრიალით ჩამოიღო. მე გამეცინა. იმაზე გამეცინა, რომ ჩემს ბედზე ნორმალური ფეხი მაქვს. აბა, ცოტა დიდი რომ მქონოდა, ხომ ორი კაცი დამადგამდა ფეხს. ვილაცამ იყვირა, არიქა ლილები დასძვრა ჩემს პალტოსო. მეორემ მიაყოლა, ვგ რა არის, მე პიჯაკი გამხადესო. ჩემს ლაბადას უკვე მოძრობილი ჰქონდა ორი ღილი და მესამე მწიფე მსხალივით იყო ჩამოკიდებული, მაგრამ ხმა არ ამომიღია. ხმა არ ამომიღია კი არა, სიცილით ვიგუდებოდი. ცოტა ხნის შემდეგ ვილაცამ დაიძახა; შარვალი მძვრება, ქამარი გამომადრო ვილაცამო. მე კვლავ გადავიხარხარე, შარვალი უკვე რამდენი ხანია ხელით მიჭირა. ვიცინოდი და ვიცინოდი. ხალხი გადარეული მიყურებდა, ამ სულელს რა აცინებსო?! აგერ, ამ სიცილში, ხალხათი შემომავფრთხვეს ტანზე და ცალი ფეხსაცმელი გამსადეს. მე მაინც ვიცინოდი. ხალხს უკვირს, ავტობუსი კი მიდის და სულ უფრო მეტი ხალხი ამოდის. ავტობუსიდან ნახევრად შიშველი ჩამოვდივარ. რაც მაცვია, ისიც დახეული და ტალახშია ამოთხვრილი, მაგრამ მაინც ვიცინი, ვიცინი იმიტომ, რომ ჩემი საქმისა მე ვიცი. სხვებიც ჩამოვიდნენ ავტობუსიდან ჩემსავით გაღლებილები, მაგრამ სიცილი არავის მოსვლია აზრად. სიცილი კი არა, ცოდვის ტირილია ირგვლივ. მე კი ვიცი და მიკვირს, მიკვირს და მინდა ვიყვირო: რა დაგემართათ, ხალხო, თქვენ?! მე ხომ მიყურებთ, ახლა ნახავთ. რასაც ვიზამ! ასეთ უბრალო რამეზე გაგიგიათ ნერვების აშლა?! მივალ ახლა სამსახურში, ჩავდგები თანამშრომელთა რიგში, მოვა ჩემი ჯერი, გამოვართმევ ჩემს წინ მდგარ ამხანაგს და კოლეგას ჯაგრისსა და ერთ საათში გავწმენდავ ჩემს ტალახში ამოსვრილ ტანსაცმელს. მანამდე უთოც მოიცლის, დავდგები და ჩემს შარვალს გავატკიცინებ. მერე ნემსსა და ძაფს ვიშოვი და ლაბადას და პიჯაკს ჩავუჯდები, მანამდე ფეხსაცმლის კრემს მოიტანს ვინმე და ახლა შავად ავაპრიალებ ფეხსაცმელს. ასე და ამგვარად ცხრა საათიდან დღის ხუთ საათამდე მთელი ჩვენი განყოფილება ამგვარი საქმეებით იქნება დაკავებული. აი, რატომ ვკვდები მე სიცილით! რა დაგემართათ, ხალხო?! თქვენც ხომ გაქვთ სამსახური? მიხვალთ იქ და მოაგვარებთ ყველაფერს, მაგაზე გაგიგიათ ნერვების აშლა?!

ანდრო კოკოლია

ჭიათურის აბანოში

ყური მოგვაბუარ, ნიანგო, ნილოსის წყალში ნაბანო: მადაროელთა ქალაქში გვაქვს ერთადერთი აბანო!

მუშაობს ორი ნომერი, ორივე — ჰვარტლით ნაფერი. მადალ ჭერს ხავსი ამშვენებს, იატაკს — ძველი კაფელი.

სამი შხაბი აქვს საერთოს, ორმოც კაცს ემსახურება, რიგს საათობით ელიან, გულს დაგწყვეტს მათი ყურება!..

ონკანებია მოშლილი, ვიღლებით მათი მოშვებით, ყოველ წუთს გვძვრება ფეხებზე სალტეამძვრალი ქოშები!..

ნიანგო, გულისტკივილი სხვას ვისდა გავუზიაროთ?! ტანთ დასაბანად საჩხერეს თუ წესტაფონში ვიაროთ?!

ეთარ ჯიშკარიანი

(ქ. ჭიათურა)

ბაკათუბი ნიანგს

ონკანი რე ლიქვიია, წყალი — იშვიათი სტუმარი, რომელიც თვეში ერთხელ გვესტუმრება ხოლმე, ისიც რამდენიმე წუთით. სარეცხისათვის წვიმის წყალს ვაგროვებთ, ლიმონათსა და ბორჯომს ვსვამთ, არც ღვინოზე ვამბობთ უარს. ჩვენთან წყალი ყველა სასმელზე ძვირია. გთხოვთ გამოგვიგზავნოთ სასმელი წყალი, ბორჯომი, ლიმონათი, კონიაკი და ღვინო ჩვენზე იყოს!

თუ წამოხვალთ, ორმოზე მსტუნავი ავტომანქანით წამოდიოთ! ლამპინებმა არ შეგაცდინოთ: დღე მტერს თვალს უბრძანებებს, ღამე კი ჩვენ დავდივართ ბრმეებით... კულტურის სახლში საკუთარი სკამით მივდივართ და ერთ სერია კინოფილმს რამდენიმე სერიის დროში ვნახულობთ. სასერიონი ჩვენა ვართ. გუშინდელ გაზეთს დღეს ვღებულობთ, დღევანდელს — ხვალ. ხვალინდელს — ზეგ და ა. შ.

აბანოში ფეხსაცმელებს კერავენ. ჰოდა, ჩვენც რკინის ქალამნები გვაქვს შეკვეთილი, თუ არ ჩამოხვალთ, ჩვენ ვესტუმრებით.

ბარდაზის რაიონი, სოფ. გამარჯვება

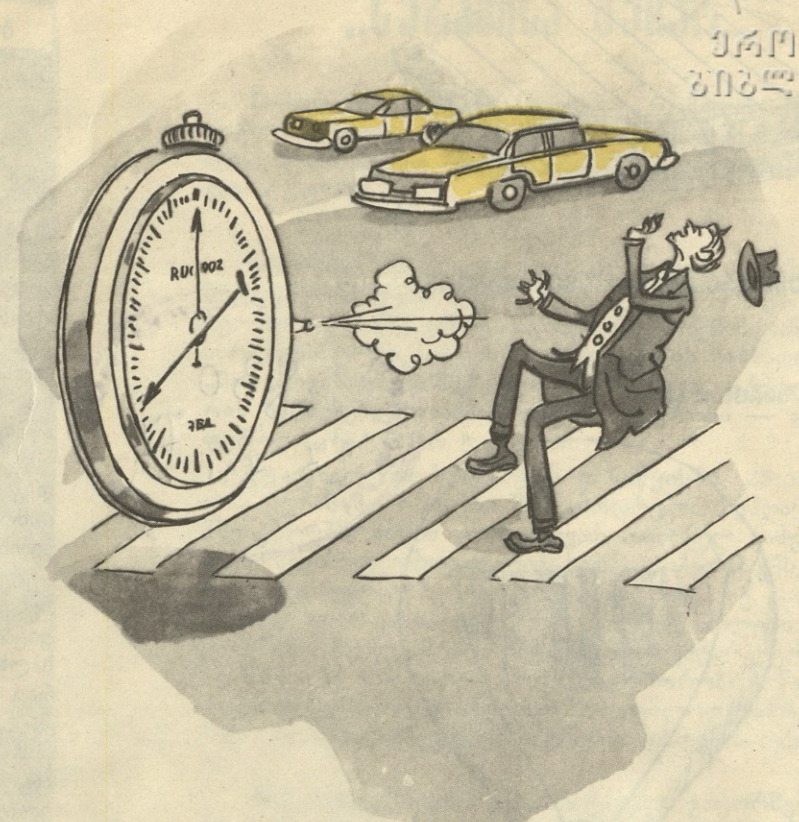
მობარაშული თიკანი მგელმა შეინახაო. — ეს ანდაზა არც გაუგონია და, რომც გაეგონა, ვალენტინა სერგოს ასულ ხლევნიას სასაცილოდაც არ ეყოფოდა, როცა იგი საქართველოს ისრ შს შრომაგასწორების სამმართველოს ერთ-ერთ დაწესებულების ურთიერთდამხმარე სალაროს ჩაუდგა სთავაშვი და თანხის შეგროვება დაიწყო. მეწვრილმანეაო, რომ არ ეთქვათ, სოლიდური თანხა შეაგროვა და საავადმყოფოში დაწვა. აწრილდნენ 5 ათასი მანეთის პატრონები. საავადმყოფოში იმდენი მნახველი აღმოაჩნდა ვალენტინას, ომდენი წვერიც იყო ურთიერთდამხმარე სალაროში, მაგრამ ფული ვერსად უპოვეს. საავადმყოფოდან გამოწერის შემდეგ მნახველები კვლავ აკითხავდნენ „ღორსეულ მოლარეს“ ბინაზე. ხომ არაფერი გნებავთ, ქალბატონო ვალენტინაო, ეუბნებოდნენ. „თავმდაბალი“ და „მოკრძალებული“ ვალენტინა კი მნახველებს პასუხობდა: თქვენ კარგად იყავით, ნულარ შეწუხდებით და მე მეტად კმაყოფილი ვარ თქვენი ყურადღებით. რაც შეეხება ფულს, ფული ფაფუო! მნახველების დიდი ჯგუფი გვეკითხება: გავაგრძელოთ „ავადმყოფის“ მონახულება ბინაზე, თუ დაველოდოთ „გამოჯანბრებულებას“?!

შანი სინბარულიძე

ამერიკის შეერთებულ შტატებში ყოველდღიურად 2,5 წუთში ხდება შეიარაღებული თავდასხმა და ძარცვა, ყოველ 40 წუთში — მკვლელობა და ყოველ დღე პოლიცია 250 ათას ცალ ცეცხლსასროლი იარაღის კონფისკაციას ახდენს.

ქურნალი „პარპერი“

ამერიკული სტაბილურობა

ნახ. ბ. ლომიძისა

მთავარი რედაქტორი **ზურაბ ზემაზავილი** სარედაქციო კოლეგია: **ზ. გოლჭავაძე** (მთ. რედ. მოადგილე), **ზ. კაციაშვილი**, **ჯ. ლოლუა**, **ბ. ლომიძე**, **ნ. მაღალაშვილი** (მხატვ. რედ.), **ბ. ნიჟარაძე**, **ბ. სინარულიძე** (პ/მგ. მდივანი), **ბ. ზირცხალავა**, **ო. ზელიძე**.

© ტექნიკური რედაქტორი **მ. კუხალაშვილი**, © საბირისა და იუმორის შურონალი „ნიანგი“. © თბილისი, რუსთაველის პროსპექტი № 42, საქართველოს კბ ცკ-ის გამომცემლობა, © გადაეცა ასაწყობად 3/XI-77 წ., ხელმოწერილია დასაბეჭდად 1/XII-77 წ., ქაღალდის ზომა 70x108 1/8 ფიზიკური ნაბეჭდი ფურცელი 2. სააღრიცხვო-საგამომცემლო თაბახი 1.7 © საქართველოს კბ ცკ-ის გამომცემლობის სტამბა, თბილისი, ლენინის ქ. 14. © შეკვ. 3293 უფ. 00862 ტირ. 140.000 © თბილისი, პრ. რუსთაველ № 42, Сатирико-юмористический журнал «Нянки». © Издательство ЦК КП Грузии. © Типография Издательства ЦК КП Грузии, Тбилиси, ул. Ленина № 14.

ტელეფონები: 99-76-69, 93-19-42, 93-10-78, 93-49-32. რედაქციაში შემოსული მასალები ავტორებს არ უბრუნდებათ.

ნახატი თემების ავტორები: **მ. აბაშიძე**, **მ. მჭედლიშვილი**, **მ. ცოტაძე**, **ვ. ხიდუელი**, **ბ. აღეშვილი**, **ზ. მამულაშვილი**, **ქ. დეიხაძე**.

